

V L A A M S P A R L E M E N T

stuk **417** (2009-2010) – Nr. 2
ingediend op 22 juni 2010 (2009-2010)

Ontwerp van decreet

tot wijziging van het decreet van 30 april 2004 tot uniformisering van de toezichts-, sanctie- en strafbepalingen die zijn opgenomen in de regelgeving van de sociaalrechtelijke aangelegenheden, waarvoor de Vlaamse Gemeenschap en het Vlaamse Gewest bevoegd zijn

Verslag

namens de Commissie voor Economie, Economisch Overheidsinstrumentarium, Innovatie, Wetenschapsbeleid, Werk en Sociale Economie uitgebracht door de heer Matthias Diependaele

Samenstelling van de commissie:

Voorzitter: mevrouw Patricia Ceysens.

Vaste leden:

de heer Robrecht Bothuyne, mevrouw Martine Fournier, de heren Jan Laurys, Koen Van den Heuvel;
de heren Frank Creyelman, Johan Deckmyn, Chris Janssens;
de dames Patricia Ceysens, Lydia Peeters;
mevrouw Güler Turan, de heer Bart Van Malderen;
de heer Matthias Diependaele, mevrouw Helga Stevens;
de heer Ivan Sabbe;
de heer Filip Watteeuw.

Plaatsvervangers:

de dames Sonja Claes, Kathleen Helsen, Griet Smaers, de heer Eric Van Rompuy;
de heer Pieter Huybrechts, mevrouw Katleen Martens, de heer Jan Penris;
mevrouw Fientje Moerman, de heer Herman Schueremans;
mevrouw Mia De Vits, de heer Peter Vanvelthoven;
de dames Vera Celis, Lies Jans;
de heer Lode Vereeck;
mevrouw Elisabeth Meuleman.

Stukken in het dossier:

417 (2009-2010) – Nr. 1: Ontwerp van decreet

INHOUD

I. Toelichting door de heer Philippe Muyters, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport	4
II. Bespreking	6
III. Stemming	9
Gebruikte afkortingen	10
Bijlagen:	
Bijlage 1. Tabel van soorten informatiedragers	13
Bijlage 2. Brief met het antwoord van de minister aan de SERV	15

De Commissie voor Economie, Economisch Overheidsinstrumentarium, Innovatie, Wetenschapsbeleid, Werk en Sociale Economie besprak dit ontwerp van decreet op haar vergadering van 17 juni 2010.

I. TOELICHTING DOOR DE HEER PHILIPPE MUYTERS, VLAAMS MINISTER VAN FINANCIËN, BEGROTING, WERK, RUIMTELIJKE ORDENING EN SPORT

Zowel de vorige als de huidige Vlaamse Regering wensen op Vlaams niveau stapsgewijs te komen tot een volwaardig sociaal handhavingsbeleid. Dit wil zeggen dat het inspectiebeleid dient geprofessionaliseerd te worden via onder andere meer controles, meer efficiëntie en meer effectiviteit.

Daartoe werden verschillende initiatieven genomen, zoals:

- de uitbreiding van het inspectiekorps met 17 vte;
- de opstelling van een strategisch plan voor de Inspectie Werk en Sociale Economie;
- de uitvoering van een VIONA-onderzoek met het oog op het gebruik van risicoanalyses;
- het ICT-project ‘elektronisch inspectiedossier’;
- het uitbouwen van expertise en juridische ondersteuning (oprichting van een juridische dienst binnen het Departement WSE).

Het ontwerp van decreet is een verdere stap in dit proces en beoogt een actualisering van de inspectiebevoegdheden.

De belangrijkste wijzigingen die het ontwerp van decreet doorvoert kunnen als volgt worden samengevat:

1. De invoering van de begrippen ‘finaliteit’ en ‘proportionaliteit’ voor de inspectiebevoegdheden

In het belang van de rechtszekerheid worden de bevoegdheden van sociaalrechtelijke inspecteurs nauwer omschreven, zowel inzake finaliteit als inzake proportionaliteit (artikel 5 van het ontwerp):

- finaliteit: de inspectiebevoegdheden kunnen alleen gebruikt worden voor het toezicht op de naleving van de wetgeving waarmee men belast is;
- proportionaliteit: de aangewende middelen moeten in verhouding staan tot de ernst van de overtreding.

Deze bepalingen worden ingevoerd ter bescherming van de rechtsonderhorige en moeten bekeken worden in relatie tot de huidige en toekomstige inspectiebevoegdheden.

2. De opname van regels voor het verhoor van personen

In het ontwerp van decreet worden regels opgenomen betreffende de procedure van verhoor en de vermeldingen die de processen-verbaal van verhoor moeten bevatten (artikelen 6, 4°, 7 en 8).

3. Het voorzien in de mogelijkheid om toegang tot de bewoonde lokalen te krijgen bij uitdrukkelijk verzoek of toestemming

In het ontwerp van decreet wordt in de mogelijkheid voorzien dat sociaalrechtelijke inspecteurs naast het bezit van visitatiebevel ook toegang kunnen krijgen tot de bewoonde lokalen wanneer de betrokkene er uitdrukkelijk om verzoekt of zijn toestemming verleent (artikel 9, 1°).

Dit verzoek of deze toestemming moet schriftelijk én voorafgaand zijn.

4. De actualisering van de inspectiebevoegdheden bij de opsporing en onderzoek, het kopiëren, de inbeslagname en de verzegeling van informatiedragers

De bevoegdheden van de sociaalrechtelijke inspecteurs van de afdeling Inspectie WSE worden momenteel door een dubbel juridisch kader geregeld. De algemene inspectiebevoegdheden worden bepaald in het Inspectiedecreet van 30 april 2004. Voor migratie treden de sociaalrechtelijke inspecteurs op in het kader van de Arbeidsinspectiewet van 16 november 1972.

Deze duale situatie heeft wegens de wetswijziging door de wet van 20 juli 2006 houdende diverse bepalingen, in de praktijk voor gevolg dat de sociaalrechtelijke inspecteurs in het kader van migratie over ruimere bevoegdheden beschikken bij het verrichten van controles, onderzoeken en vaststellingen met betrekking tot informatiedragers dan voor de overige bevoegdheden. In het kader van migratie beschikken sociaalrechtelijke inspecteurs inderdaad over de bevoegdheid om de informatiedragers ook op te sporen en te onderzoeken, of deze in beslag te nemen of te verzegelen. Voor de overige bevoegdheden hebben ze evenwel slechts het recht om zich deze informatiedragers ter inzage te doen voorleggen, of deze gedurende een redelijke termijn ter inzage mee te nemen. Omdat de Inspectie vaak pas slechts op het moment dat tot de vaststellingen wordt overgegaan weet in welk juridisch kader ze opereert, kan deze situatie in de praktijk tot heel wat vragen of onduidelijkheden aanleiding geven.

In het belang van de rechtszekerheid wordt voorgesteld om de bevoegdheden van de afdeling Inspectie WSE in het Inspectiedecreet met betrekking tot informatiedragers af te stemmen op deze vermeld in de Arbeidsinspectiewet via een aanpassing van het bestaande artikel 7, 2°, c), en de nieuwe artikelen artikel 7, 2°, c/1), en 7/1 tot en met 7/5 van het Inspectiedecreet.

In de tabel in bijlage 1 wordt een overzicht gegeven van de verschillen in de bevoegdheden van de Inspectie naargelang de soort informatiedrager.

5. De decretale verankering van de onafhankelijkheid en onpartijdigheid van de ambtenaren van de cel Administratieve Geldboeten

Er wordt tevens bepaald dat deze ambtenaren geen beslissingen mogen nemen in de dossiers waarin ze in een andere hoedanigheid zijn opgetreden, noch enig belang mogen hebben in de ondernemingen die in de procedure zijn betrokken (artikel 13).

6. De termijn waarover het openbaar ministerie beschikt om al dan niet strafvervolging in te stellen wordt verlengd

De bestaande termijn van twee maanden is te kort om een beslissing te nemen over de strafvervolging. Daarom wordt bepaald dat deze termijn éénmalig kan verlengd worden met 2 maanden (artikel 14).

7. De invoering van het zwijgrecht en non-incriminatierecht

Zwijgrecht en non-incriminatierecht wil zeggen dat niemand kan gedwongen worden om mee te werken aan zijn eigen veroordeling met betrekking tot de informatiedragers die geen sociale gegevens bevatten of die niet ingevolge de regelgeving moeten worden opge maakt, bijgehouden of bewaard (artikel 15).

8. Het Inspectiedecreet wordt geactualiseerd

Onder meer inzake de gehanteerde terminologie ingevolge de bestuurlijke hervormingsoperatie Beter Bestuurlijk Beleid (artikelen 3, 1°, 11 en 12) en inzake het toepassingsgebied van het decreet, ingevolge wijzigingen die de betrokken regelgeving inmiddels heeft ondergaan, wordt het Inspectiedecreet geactualiseerd (artikel 2).

II. BESPREKING

Mevrouw *Lydia Peeters* zegt dat voor een efficiënt sociaalrechtelijk handhavingsbeleid een goedwerkende inspectie nodig is. De samenleving heeft er alle belang bij dat sociale fraude wordt bestreden. Maar toch heeft ze enkele bedenkingen bij dit ontwerp van decreet.

Ze merkt op dat op het federale niveau het wetsontwerp tot invoering van het sociaal strafwetboek recent werd aangenomen in Kamer en Senaat. Er wordt ook naar verwezen in de memorie van toelichting. Moeten er daardoor nog zaken bijkomend worden geregeld op Vlaams niveau? Hoe ziet de minister in dat kader ook de samenwerking met de federale en ook met buitenlandse inspectiediensten?

Mevrouw Peeters stelt verder vast dat de adviezen van de Raad van State en van de SERV bij dit al bij al vrij technische ontwerp niet volledig werden gevolgd.

De SERV zegt dat de leesbaarheid van het ontwerp te wensen overlaat. Het komt dan ook niet tegemoet aan de normen die de Vlaamse Regering zich ter zake oplegt. Als voorbeeld wordt artikel 2 gegeven, dat een ellenlange opsomming van tekstwijzigingen bevat, die weinig duidelijkheid verschaft. Waarom werd met deze opmerking van de SERV geen rekening gehouden?

De SERV heeft ook opmerkingen over de proportionaliteit van de bevoegdheden van de sociaalrechtelijke inspecteurs. De SERV merkt op dat in de memorie van toelichting bij de nieuwe bepaling van artikel 5/2 staat dat de bevoegdheden “toereikend, ter zake dienend en niet overmatig” moeten zijn. De SERV was er dan ook voorstander van om die omschrijving van de proportionaliteit ook effectief in het artikel op te nemen. Dat zou een sterkere juridische bescherming waarborgen, dan de tekst die uiteindelijk in het ontwerp is opgenomen. Mevrouw Peeters vraagt waarom deze opmerking van de SERV niet werd gevolgd? Ze vraagt of de minister voorbeelden kan geven van die proportionaliteit van bevoegdheden.

Bij het zelfde nieuwe artikel 5/2 staat in de memorie ook dat de Inspectie zelf regels kan opstellen over de manier waarop de inspectie kan optreden. De SERV merkt daarbij op dat die regels openbaar moeten zijn en dat het duidelijk moet zijn hoe hierop controle kan worden uitgeoefend. Mevrouw Peeters staat ook achter deze bemerking.

Bij artikel 6, 3°, vraagt de SERV zich af waarom de bepaling betreffende de vraag tot ondertekening van het proces-verbaal op het einde van het verhoor wordt geschrapt. Samen met de SERV betreurt mevrouw Peeters deze schrapping. Waarom was dit nodig?

De SERV vraagt vervolgens ook bij artikel 8, wat er gebeurt als de kopie van de tekst van het verhoor niet binnen de maand aan de ondervraagde wordt toegezonden. Ook mevrouw Peeters zou hierop een antwoord wensen te krijgen. De inspecteurs moeten de ondervraagden verder wijzen op het feit dat ze een kopie van hun verklaring kunnen vragen, maar niet van de vaststellingen van de inspecteurs. Waarom kan die kopie niet automatisch ter beschikking worden gesteld, vraagt mevrouw Peeters zich af. De rechtsgrond van deze bepaling staat wel in de memorie van toelichting, maar niet in het decreet.

Een andere belangrijke wijziging die het ontwerp van decreet doorvoert zijn de bepalingen inzake controle van woningen, opgenomen in artikel 9. Hierbij vragen zowel de SERV als de Raad van State zich af of die bepalingen wel compatibel zijn met de grondwettelijke bepalingen inzake de onschendbaarheid van de woning. De spreekster vraagt dat de minister hierover zekerheid wil verschaffen. Er moeten voldoende waarborgen worden voorzien, zoals overigens ook wordt bepaald door het EVRM en het BUPO.

Mevrouw Peeters heeft vervolgens nog opmerkingen over de informatiedragers. De bedenkingen die de Raad van State hierbij heeft gemaakt zijn volgens het lid terecht. De Raad van State heeft een aantal twijfels bij de regeling van de inbeslagname en verzegeling. Kan dit gezien worden als een administratieve veiligheidsmaatregel of moet dit eerder beschouwd worden als een opsporingshandeling? De Raad van State wijst op het gevaar dat inbeslagnames kunnen worden gebruikt als drukkingsmiddel tegen de ondervraagde persoon. Welke garanties biedt het decreet om dat te voorkomen? Er zou kunnen worden geargumenteed dat het geen drukkingsmiddel kan zijn, omdat men er te allen tijde tegen in beroep kan gaan. Voor mevrouw Peeters volstaat dat echter niet als garantie.

Ten slotte merkt mevrouw Peeters bij artikel 15 over het non-incriminatierecht op dat de Raad van State vraagt of de voorgestelde bepaling volstaat om de regeling in overeenstemming te brengen met de bepalingen terzake in het EVRM en het BUPO.

De heer *Bart Van Malderen* zegt dat het oorspronkelijke decreet van 2004 een belangrijk decreet was en dat de aanpassingen die nu voorliggen belangrijk genoeg zijn om er een diepgaande bespreking aan te wijden. Vlaanderen heeft een belangrijk pakket bevoegdheden inzake arbeidsmarktbeleid toebedeeld gekregen en moet dus ook regelgevend optreden. Het is bijgevolg dan ook belangrijk dat de handhaving van die regels kan worden gegarandeerd. Daarvoor is een efficiënte inspectiedienst nodig.

Dit ontwerp heeft volgens de spreker enkele belangrijke doelstellingen. Zo is er het belang van de proportionaliteit van de bevoegdheden. Evenwichten zijn in een rechtstaat zeer belangrijk. Dit ontwerp heeft als doel de rechtszekerheid te vergroten van zowel degenen die worden geïnspecteerd, als van de inspecteurs op het terrein zelf. Voor de inspecteurs is het frustrerend als na een goed verlopen inspectie een eventuele rechtszaak wordt verloren door procedurefouten. De regels voor de procedure van het verhoor worden volgens de heer Van Malderen transparanter.

Ook de regeling met betrekking tot bewoonde lokalen moest aan de veranderde maatschappelijke omstandigheden worden aangepast. Vroeger was de bedrijfsruimte doorgaans precies afgebakend, bijvoorbeeld in fabrieksgebouwen. Dat is op dit ogenblik al lang niet meer het geval, vandaar dat het ook mogelijk moet zijn te controleren in andere ruimtes dan bedrijfspanden.

De heer Van Malderen zegt dat in de memorie van toelichting vrij gemakkelijk is terug te vinden waar het voorontwerp is aangepast aan het advies van de Raad van State. Het is echter moeilijker na te gaan waar de aanbevelingen van de SERV werden gevolgd. Die aanbevelingen waren meer een algemene appreciatie en niet onmiddellijk voorstellen tot tekstwijziging. Kan de minister meer duidelijkheid verschaffen over de manier waarop het SERV-advies werd verwerkt in het uiteindelijke ontwerp?

De heer *Chris Janssens* zegt dat ook zijn fractie voorstander is van een efficiënt handhavingsbeleid en een goed werkende sociale inspectie. Hij maakt echter een belangrijk voorbehoud voor de uitwerking van dit decreet op de handhaving van de bepalingen van het decreet van 8 mei 2002 houdende evenredige participatie op de arbeidsmarkt. Het debat is hierover tijdens de vorige legislatuur reeds uitvoerig gevoerd. De spreker zegt dat zijn fractie zich blijft verzetten tegen de filosofie achter het decreet op de evenredige participatie. Bedrijven moeten voor het invullen van hun vacatures op zoek kunnen gaan naar de meest geschikte kandidaten en dat kan niet door het opleggen van quota.

Minister *Philippe Muyters* zegt dat de SERV een omstandig antwoord op zijn advies heeft gekregen. De brief met het antwoord aan de SERV wordt als bijlage 2 bij het verslag gevoegd. Hierin kan worden teruggevonden op welke manier het advies al dan niet werd gevolgd.

De minister zegt dat wat de opmerkingen van de Raad van State betreft, men zeker niet over één nacht ijs is gegaan. De Raad van State geeft overigens eerder suggestieve bemerkingen. De bepalingen werden ook afgetoetst aan de rechtspraak van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens.

Op het vlak van het zwijgrecht en het non-incriminatierecht is er een duidelijk onderscheid volgens de soort van informatiedrager. Een informatiedrager kan een papieren document, maar ook een elektronische databank of zelfs een harde schijf zijn. Hier moet worden gekeken naar de bevoegdheden van de Inspectie in de controle van zaken die sociale gegevens bevatten, met andere woorden, alles wat bijvoorbeeld nodig is voor de werking van de sociale zekerheid kan aanzien worden als sociale gegevens of gegevens die ingevolge de wet worden opgelegd. Hier gelden een aantal wettelijke verplichtingen en het is dan ook maar normaal dat een inspecteur deze zelf kan opsporen, onderzoeken en eventueel in beslag nemen. Als een werkgever of een uitzendkantoor daar niet aan meewerkt, dan kan men inderdaad vervolgen wegens verandering van toezicht.

Daarnaast zijn er nog andere informatiedragers die niet door de wet zijn opgelegd, zoals bijvoorbeeld een document waarin (niet-aangegeven) overuren door de werkgever worden bijgehouden. Als dergelijke documenten niet ter beschikking worden gesteld, dan gaat de werkgever ook niet vervolgd kunnen worden wegens verandering van toezicht. Hier werkt het zwijgrecht en het non-incriminatierecht ten volle. Dit is in overeenstemming met de rechtspraak van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens. Uit die rechtspraak blijkt duidelijk dat het zwijgrecht ten volle geldt voor hetgeen niet onder de wettelijke bevoegdheden van de inspecteur valt. In de memorie van toelichting is dan ook duidelijk gesteld dat de bevoegdheden van de inspecteur moeten gerelateerd zijn aan de proportionaliteit en de finaliteit van de bevoegdheden. Als een inspecteur een betrokkene toch zou willen vervolgen wegens het verhinderen van toezicht buiten zijn wettelijke bevoegdheden, dan zal dat niet kunnen leiden tot strafvervolging of een administratieve geldboete.

Er moet overigens ook op worden gewezen dat er in de realiteit weinig vervolgingen zijn wegens verandering van toezicht. Zo was er in 2009 bijvoorbeeld maar één effectieve vervolging. De reden daarvoor is dat op dit ogenblik het merendeel van de harde bevoegdheden zich nog op het federale niveau situeert. De meeste gevallen situeren zich voor onze Inspectie bij migratie en illegale detacheringen.

Over de opmerking van de Raad van State met betrekking tot het gebruik van inbeslagname als drukkingsmiddel, zegt de minister dat er nu een beroepsmogelijkheid tegen dergelijke inbeslagname wordt ingevoerd. Dat is een nieuwe bepaling, die de rechtszekerheid van degene die wordt geïnspecteerd zeker verhoogt. Het gaat hier bovendien om een procedure zoals in kort geding, die dus binnen een korte termijn wordt afgehandeld. De voorzitter van de rechtbank kan bovendien beslissen over de wettelijkheid en de opportuniteit van de inbeslagname. Met andere woorden heeft de voorzitter de mogelijkheid om de maatregel volledig te annuleren of terug te schroeven.

Mevrouw *Lydia Peeters* blijft van oordeel dat inbeslagname als drukkingsmiddel mogelijk blijft, ondanks de mogelijkheid om hiertegen beroep aan te tekenen. Dat is volgens haar dus geen voldoende garantie.

Zij zegt dat er nog geen antwoord is gegeven op haar vraag naar de stand van zaken in verband met het nieuwe federale sociaal strafwetboek.

Minister *Philippe Muylers* antwoordt dat het sociaal strafwetboek een zeer uitgebreide materie omvat en dat het daarom een moeilijke bevalling kende in het federaal parlement. Kamer en Senaat hebben het inmiddels aangenomen, maar door de val van de regering is

er vertraging in de ondertekening door de Koning. Waarschijnlijk zal er moeten worden gewacht op het aantreden van de nieuwe Federale Regering.

Mevrouw *Patricia Ceysens* merkt als commissievoorzitter op dat het Uitgebreid Bureau van het Vlaams Parlement erop aandringt dat bij elke bespreking van een ontwerp van decreet zou worden nagegaan of er een RIA is uitgevoerd. Zij vraagt of dat bij dit ontwerp gebeurd is.

De *minister* antwoordt dat dit decreet autoregulering betreft, met andere woorden het gaat om regulering van de werking van de Inspectie zelf. In dergelijk geval moet er geen RIA worden opgesteld.

III. STEMMING

Alle artikelen en het volledige ontwerp van decreet worden ten slotte ongewijzigd aangenomen met 8 stemmen voor bij 4 onthoudingen.

Er werden geen reflectienota's aangekondigd.

De voorzitter,

Patricia CEYSENS

De verslaggever,

Matthias DIEPENDAELE

Gebruikte afkortingen

BUPO	Internationaal Verdrag inzake Burgerrechten en Politieke Rechten
EVRM	Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden
ICT	informatie- en communicatietechnologie
RIA	reguleringsimpactanalyse
SERV	Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen
VIONA	Vlaams Interuniversitair Onderzoeksnetwerk Arbeidsmarktrapportering
vte	voltijdsequivalenten
WSE	(Departement) Werk en Sociale Economie

BIJLAGEN

Bijlage 1: Tabel van soorten informatiedragers

Vershil in bevoegdheden van de Inspectie Werk en Sociale Economie naar gelang de soort informatiedrager		
	Informatiedragers met sociale gegevens of die ingevolge de regelgeving moeten worden opgemaakt, bijgehouden of bewaard	Informatiedragers met om het even welke andere gegevens
Omvang onderzoeksbevoegdheid	Bevoegdheid om de informatiedragers op te sporen en te onderzoeken	Bevoegdheid om enkel de informatiedragers te doen voorleggen en te onderzoeken
Bijkomende verplichtingen bij de onderzoeksbevoegdheid	<p>1) werkgever, gebruiker of opleidingscentrum geven geen instemming; er moet een document van vaststelling (tegen afgifte van ontvangsbewijs) worden opgesteld;</p> <p>2) werkgever, gebruiker of opleidingscentrum zijn afwezig: - de inspecteur doet nodige inspanningen om contact op te nemen.</p> <p>Is deze niet bereikbaar kan de inspecteur overgaan tot opsporing en onderzoek; - de inspecteur moet informeren over het feit dat een opsporing en onderzoek hebben plaatsgevonden en over het feit dat informatiedragers werden gekopieerd.</p>	Niet van toepassing
Kopiëren van informatiedragers	Ja	Ja
Inbeslagname of verzegeling	Ja	Neen
Bijkomende verplichtingen bij inbeslagname of verzegeling	<p>1) er moet een document van vaststelling (tegen afgifte van ontvangsbewijs) worden opgesteld;</p> <p>2) werkgever, gebruiker of opleidingscentrum zijn afwezig: - de inspecteur moet informeren over het feit dat een inbeslagname of verzegeling hebben plaatsgevonden en over de informatiedragers werden inbeslag genomen, verzegeld of gekopieerd wanneer inbeslagname materieel onmogelijk is.</p>	Niet van toepassing
Beroep	<p>Beroep is mogelijk bij de Voorzitter van de Arbeidsrechtbank tegen:</p> <p>1) opsporing en onderzoek wanneer werkgever, gebruiker of opleidingscentrum: - hetzij niet aanwezig waren; - hetzij niet vrijwillig instemden;</p> <p>2) inbeslagname of verzegeling.</p> <p>Procedure: - zoals in kortgeding; - verplicht advies van het Openbaar Ministerie;</p>	Niet van toepassing

	<ul style="list-style-type: none">- controle van wettelijkheid en opportuniteit;- mogelijkheid tot gehele of gedeeltelijke opheffing van de maatregelen, of onder voorwaarden;- beslissing is uitvoerbaar bij voorraad.	
Sanctionering	Vervolg is mogelijk wegens verhindering van toezicht	Verhinderend van toezicht wordt niet meer vervolgd (= toepassing van het 'zwijgrecht' en het 'non-incriminatie recht')

Bijlage 2: Brief met het antwoord van de minister aan de SERV

<p>SERV T.a.v. de heer Peter Leyman Voorzitter Wetstraat 34 - 36 1040 Brussel</p>	<p>Departement Werk en Sociale Economie</p> <p>Koning Albert II-laan 35, bus 20, 1030 Brussel Tel. 02 553 42 56 - Fax 02 553 43 90 E-mail: werkgelegenheid@vlaanderen.be</p>
---	---

uw bericht van	uw kenmerk	ons kenmerk	bijlagen
	AG-IT/06-044	JBA/VV/	
vragen naar / e-mail	telefoonnummer	datum	
Vincent Vandenameele Vincent.vandenameele@wse.vlaanderen.be	02 553 43 47		

Betreft: Ontwerp van decreet tot wijziging van het decreet van 30 april 2004 tot uniformisering van de toezichts-, sanctie- en strafbepalingen die zijn opgenomen in de regelgeving van de sociaalrechtelijke aangelegenheden, waarvoor de Vlaamse Gemeenschap en het Vlaamse Gewest bevoegd – SERV-advies van 18 maart 2009

Mijnheer de Voorzitter,

Ik verwijs hierbij naar het advies dat de SERV op 18 maart 2009 heeft verleend met betrekking tot het hierboven vermelde ontwerp van decreet.

Ondertussen kan ik u meedelen dat de Vlaamse regering dit ontwerp op 16 oktober 2009 definitief heeft goedgekeurd, en dat het ontwerp recent in het Vlaamse Parlement werd ingediend.

Indien u met toestaat, wil ik ter informatie hierna nog op de belangrijkste bemerkingen of bekommernissen van de SERV ingaan :

- De opsomming van artikel 2 van het ontwerp voorziet geen formele regularisatie noch een uitbreiding van de inspectiebevoegdheden.
De Inspectie Werk en Sociale Economie werd in elk van de betrokken regelgevingen immers reeds eerder als bevoegde inspectiedienst aangewezen. Artikel 2 bevat daarom enkel een indicatieve en niet-limitatieve lijst van de regelgeving
- In zijn advies vraagt de SERV met betrekking tot artikel 5 dat de bewoordingen die in de memorie van toelichting worden gebruikt, nl. dat de bevoegdheden van de sociaalrechtelijke inspecteurs 'toereikend, ter zake dienend en niet overmatig' moeten zijn, uitdrukkelijk zouden worden opgenomen in de tekst van artikel 5/2.
Zoals in de toelichting wordt aangegeven, treedt de inspectie bij de uitoefening van haar bevoegdheden, naar gelang het geval, op in het kader van de Arbeidsinspectiewet van 16 november 1972 of het Inspectiedecreet van 30 maart 2004. Het principe van proportionaliteit wordt omschreven in de tekst van artikel 5/2 en verder verduidelijkt in de toelichting zodat er geen twijfel kan over bestaan. Om redenen van eenvormigheid werd er bij de redactie van het artikel voor geopteerd om de tekst van het Ontwerp van Sociaal Strafwetboek over te nemen.

In zijn advies stelt de SERV inzake artikel 5 dat de regels met betrekking tot de aanwending van inspectiebevoegdheden en –middelen die een eenheid van optreden moeten verzekeren, openbaar moeten zijn. Daarnaast wenst de SERV te vernemen op welke manier de controle vorm zal krijgen.

Ik ben van oordeel dat deze regels deel uitmaken van de controlemethodiek van de inspectie en derhalve de handhavingsspolitiek betreffen. Deze regels kunnen in overleg met de andere regionale en federale sociale inspectiediensten, de bevoegde parketten(-generaal), vertegenwoordigers van de Sociale Inlichtingen en OpsporingsDienst inzake de strijd tegen de sociale fraude en de illegale arbeid (SIOD), of van het college van procureurs-generaal, worden vastgesteld.

Over de handhavingsspolitiek worden geen externe communicaties verricht.

Een en ander belet evenwel niet dat de sociaalrechtelijke inspecteurs krachtens artikel 6, § 1, 1° van het Inspectiedecreet van 30 april 2004 de bevoegdheid hebben, d.w.z. gerechtigd maar ook verplicht zijn om informatie te geven met betrekking tot de te naleven regelgeving.

- Op vraag van de SERV wordt in artikel 8 (artikel 6/1) van het ontwerp de uitdrukkelijke vermelding (zoals initieel was voorzien in artikel 6, § 3 in fine) behouden dat de vraag tot ondertekening op het einde van het verhoor wordt gesteld.
- Inzake artikel 8 (artikel 6/2) van het ontwerp wil ik er de aandacht op vestigen dat verhoorde personen enkel een kopie kunnen krijgen van hun eigen verklaring, met uitsluiting van de vaststellingen van de sociaalrechtelijke inspecteurs, hun gemaakte beoordelingen en de verklaringen van derden. De reden hiervoor ligt in het geheim van het onderzoek

De gevolgen voor het niet-respecteren van de termijn voor de mededeling van het proces-verbaal van verhoor worden niet geregeld binnen het Inspectiedecreet maar moeten worden bekeken binnen het strafrecht en de strafvordering.

- Wat betreft artikel 9 van het ontwerp wil ik nog verduidelijken dat in de memorie van toelichting nader is gespecificeerd dat de toegang tot de bewoonde lokalen geschiedt onder de waarborgen die worden geboden door de grondwet (art 15), het artikel 8 van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (EVRM), en het artikel 17 van het internationaal Verdrag inzake burgerrechten en politieke rechten. De uitoefening van dit recht dient door de sociaalrechtelijke inspecteurs dan ook weloverwogen en gemotiveerd. Dit artikel moet ook in relatie worden gelezen met artikel 15 van het ontwerp dat tot doel heeft het ‘zwijgrecht’ en het ‘recht om zichzelf niet in beschuldiging te stellen’ (het non-incriminatierecht) te vrijwaren.

Tot slot, Mijnheer de Voorzitter, wil ik u nog meegeven dat het ontwerp van decreet een mooi evenwicht inhoudt tussen de actualisering van de inspectiebevoegdheden en bijkomende garanties om buitenmatigheden te vermijden. Die garanties worden in het ontwerp van decreet via verschillende instrumenten aangeboden, zoals o.m. de finaliteit en de proportionaliteit van inspectiebevoegdheden, en de verankering van het zwijgrecht en het non-incriminatierecht in bepaalde gevallen.

Met bijzondere hoogachting,

Philippe MUYTERS
Vlaams minister van Financiën,
Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport